

індивідуально-консультативної роботи зі студентами бажано ще раз зупинити їх увагу на критеріях оцінювання знань під час проведення практичних занять. Відомо, що кожен викладач має свої власні підходи до оцінювання знань під час практичних занять в межах визначених окремою кафедрою критеріїв. Проте, індивідуальний підхід кожного окремого викладача заплутує студентів, що негативно впливає на розкриття їх творчого потенціалу. Тому сьогодні необхідно механізм оцінювання знань на практичних і семінарських заняттях деталізувати і хоча б у межах кафедр зробити його сталим. Запропоновані заходи без сумніву позитивно відобразяться на забезпеченні відкритості, прозорості та об'єктивності оцінювання якості навчальної роботи студентів, а отже дозволять розкрити творчий потенціал кожної конкретної особистості.

Герасименко О. О., канд. екон. наук, доцент,
Бойчук Н. С., асистент,
кафедра управління персоналом
та економіки праці

ПРОБЛЕМИ ОЦІНЮВАННЯ ПОТОЧНОЇ УСПІШНОСТІ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ДЕСЯТИКРЕДИТНОЇ ДИСЦИПЛІНИ «ЕКОНОМІКА ПРАЦІ ТА СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВІ ВІДНОСИНИ»

Згідно з планами підготовки бакалаврів за напрямом «Управління персоналом і економіка праці» навчальна дисципліна «Економіка праці та соціально-трудова відносини» вивчається впродовж двох семестрів. При цьому кількість годин аудиторної роботи розподілена за семестрами з урахуванням тематики занять. Зокрема, при вивченні проблем переважно теоретичного характеру (I семестр) кількість годин лекційних та семінарських занять мають співвідношення 2:1, а при вивченні проблем переважно прикладного характеру (II семестр) співвідношення відповідно складає 1:2.

У процесі викладання даної дисципліни використовуються різноманітні технології активізації навчально-пізнавальної діяль-

ності студентів: проблемні лекції, робота в малих групах, круглий стіл (дискусія), вирішення ситуаційних вправ та розв'язування розрахункових задач, ділові ігри.

Згідно з «Картою самостійної роботи студента» передбачено наступний розподіл балів поточної успішності у V та VI семестрах: підготовка до семінарських (практичних) занять — 30 балів; виконання модульних (контрольних) робіт — 5 балів; виконання завдань для індивідуального самостійного опрацювання — 10 балів; виконання вибіркового завдання — 5 балів.

Окрім загальних питань, які постають практично перед кожним викладачем у процесі оцінювання знань студентів — встановлення чітких, прозорих, об'єктивних, простих у використанні, доступних та зрозумілих для студентів критеріїв — виникає проблема, характерна для десятикредитної дисципліни з різною кількістю годин семінарських занять упродовж двох семестрів.

Загальна оцінка поточної успішної впродовж восьми занять у V семестрі та шістнадцяти занять у VI семестрі становить 30 балів. Виникає дилема: робота студентів на семінарських (практичних) заняттях у рамках виконання однакових за видами робіт з урахуванням систематичності, активності та результативності оцінюється різною кількістю балів.

Очевидно, що кількість балів за роботу на семінарському (практичному) занятті повинна бути взаємоув'язана з оцінкою за національною шкалою — відмінно, добре, задовільно, незадовільно, що забезпечить прозорість та зрозумілість оцінювання для студентів. Реалізація такого підходу можлива за різними варіантами розподілу загальної кількості балів.

1-варіант. Оцінювання роботи на кожному занятті проводиться з градацією 5, 4, 3, 2 бали. В кінці семестру виводиться середньо-арифметична оцінка для кожного студента, яка множиться на коефіцієнт «6». Таким чином, якщо студент отримав середній бал «5», то його поточна успішність оцінюється в 30 балів, якщо середній бал «3,8» студент отримає за цей вид роботи — 23 бали тощо.

2-варіант. З метою мотивації студентів до активної та творчої роботи ввести додаткових 5 балів за активність та творчий підхід до навчання протягом семестру. При цьому підрахунок балів проводиться так, як і в 1-му варіанті. Максимальна оцінка з урахування додаткових балів становить 30 балів. Відмітка про активність на заняттях фіксується в журналі, наприклад, знаком «+».

3-варіант. Розподілити 30 балів за кількістю семінарських (практичних) занять. Так у V семестрі за кожне практичне заняття

тя (виключаючи час проведення модулю) студент може набрати 4,3 балів, в VI семестрі — 2 бали. Загальна кількість балів розподіляється за видами робіт.

На нашу думку, за умови пропорційного розподілу аудиторної роботи на лекційні та семінарські (практичні) заняття впродовж двох семестрів найдоцільнішою практикою оцінювання поточної успішності студентів повинен стати пропорційний розподіл максимальної кількості балів за роботу на семінарських (практичних) заняттях з диференціацією оцінки видів робіт (тестування, участь в обговоренні дискусійних питань, робота в малих групах, вирішення ситуаційних вправ, розв'язування задач) за критерієм їх змісту та складності.

*Голицин А. М., старш. викл.
кафедра маркетингу*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗРОБКИ КЛЮЧОВИХ ПІДХОДІВ ДО ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ЗНАТЬ СТУДЕНТІВ

Підходи до оцінювання знань студентів завжди мають бути регламентовані відповідними документами. В європейських університетах — це стандарти університету до оцінки знань студентів та політики кафедр і факультетів, що відображають специфіку спеціальностей, мають специфічний характер та основані на стандартах університету.

Проблеми розробки ключових підходів оцінки визначають перспективні напрями дій щодо визначення методів, принципів та вимог такого оцінювання.

Методами оцінювання можуть бути: підготовка рефератів, написання есе, аналітичний огляд та критична оцінка останніх наукових публікацій, огляд інформаційних джерел за тематикою курсу, виконання модульної контрольної роботи, виконання індивідуального завдання, підготовка до практичних занять, написання статей і тез, вирішення кейсів та ситуаційних задач, міні-проектів, лабораторних робіт.